

РЕШЕНИЕ

№ 28051

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8779** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Стел Бег“ ООД, с ЕИК[ЕИК], [населено място],[жк], [улица], ММ Бизнесцентър, № 251Г, ет. 7, представлявано от управителя А. Р. К., срещу Решение № 3105/01.07.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 5274/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 734812-Ф. от 02.11.2023 г., издадено от Р. С. – изпълнителен директор на НАП С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 104, ал. 2 от Закона за хазарта (ЗХ), за нарушение на чл. 30, ал. 8, вр. чл. 30, ал. 4 от ЗХ, на „Стел Бег“ ООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева.

В касационната жалба се излагат доводи, че оспореното съдебно решение е неправилно, поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените и процесуалните правила и необоснованост. Счита, че съдът не е обсъдил изложения в жалбата довод относно неиздаването на НП в месечен срок от получаването на преписката. Излага доводи относно неприлагането на чл. 28 от ЗАНН. Моли се решението да бъде отменено, както и издаденото наказателно постановление. Не претендира разноси.

Редовно призован, касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът – изпълнителен директор на Национална агенция за приходите, редовно призован за о.с.з., се представлява от юрк. Й. Й., която моли да бъде отхвърлена касационната жалба и да бъде потвърдено оспореното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на касатора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното въззивно решение, СРС е потвърдил наказателно постановление № 734812-Ф. от 02.11.2023 г., издадено от Р. С. – изпълнителен директор на НАП С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 104, ал. 2 от Закона за хазарта (ЗХ), за нарушение на чл. 30, ал. 8, вр. чл. 30, ал. 4 от ЗХ, на „Стел Бет“ ООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева. За да постанови този резултат СРС е установил от фактическа страна, че при извършена проверка от органите на НАП било установено, че дружеството „Стел Бет“ ООД притежавало два лиценза за организиране на хазартни игри, както следва:

1. Лиценз за организиране на онлайн игри в игрално казино чрез интернет страница www.elitbet.bg, който бил издаден с Решение 000030- 1252/13.02.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, като по това решение е издадено Удостоверение за издаден лиценз № 000030- 2954/10.04.2023 г.;

2. Лиценз за организиране на онлайн игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, чрез интернет страницата www.elitbet.bg, издаден с Решение № 000030-1253/13.02.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, по което решение му е издадено Удостоверение за издаден лиценз № 000030-3495/27.04.2023 г.

В хода на проверка било установено, че дружеството не е изпълнило регламентираното в чл. 30, ал. 8 от ЗХ свое задължение да подаде по електронен път за всеки месец в НАП, до 15-о число на следващия месец декларация по образец за дължимата държавна такса за предходния месец, съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 4 от ЗХ. В случая срокът за това бил до 18-о число на месец април 2023 г., включително, но такава декларация не е била подадена в посочения срок, а била подадена с 81 дни закъснение – на 08.07.2023 г. С оглед на така установено, служителят на НАП А. С. е приела, че е налице извършено административно нарушение от дружеството касатор, което следва да се счита извършено в деня, следващ изтичането на срока за подаване на посочената декларация, т.е. на 19.04.2023 г., поради което е съставила на „Стел Бет“ ООД, с ЕИК[ЕИК], АУАН за извършено административно нарушение на чл. 30, ал. 8, вр. ал. 4 от ЗХ. Същия бил връчен срещу подпис на представител на дружеството на 20.07.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното пред СРС НП № 734812-Ф. от 02.11.2023 г., издадено от Р. С. – изпълнителен директор на НАП С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 104, ал. 2 от Закона за хазарта (ЗХ), за нарушение на

чл. 30, ал. 8, вр. чл. 30, ал. 4 от ЗХ, на „Стел Бет“ ООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева.

Изложената фактическа обстановка въззивния съд е установил въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел А. С., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

От правна страна СРС приел, че нарушението е било квалифицирано като такова по чл. 30, ал. 8 от ЗХ, а именно: организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават по електронен път за всеки месец в Националната агенция за приходите до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за основата за начисляване на таксата и дължимата такса. В случай декларацията по чл. 30, ал. 8 от ЗХ за периода от 01.03.2023 г. до 31.03.2023 г. е трябвало да бъде подадена до 18.04.2023 г., а е подадена на 08.07.2023 г., поради което е извършено административно нарушение на чл. 30, ал. 8, вр. ал. 4 от ЗХ.

Съдът е приел, че случаят не може да се окачестви като „маловажен“ т.к. закъснението за подаване на декларацията по чл. 30, ал. 4 ЗМ е 81 дни, което е значително и прави нарушението дори по-тежко от обичайните нарушения от същата категория.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но по същество е неправилно.

Правилни са изводите на въззивната инстанция, че нарушението от този тип е от категорията на формалните. Същото се извършва чрез бездействие от страна на законово задължения субект по изпълнение на законовото му задължение да подава данни за посочените в закона обстоятелства. Не е спорно и, че дружеството не е изпълнило задължението си да декларира процесните данни в срока по закон. В тази връзка касационната инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд.

Настоящата касационна инстанция не споделя преценката на районния съд, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Действително от страна на административнонаказващия орган са изложени доводи за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, с оглед срока на закъснението, но съдът ги намира за неоснователни.

Разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или

неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 ЗАНН.

От горното определение следва също така, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид отстраняването на последиците е извършено много преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за този тип нарушения, извършени от касатора.

Преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК. В случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност. Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република Б. или други интереси, защитени от правото. В конкретния случай, е безспорно, че от страна на задълженото лице, на 08.07.2023г.е подадена дължимата декларация преди образуване на административно наказателното производство.

Видно от процесната декларация, дължимата такса е 0 лева, поради което подаването на декларацията със закъснение не се е отразило на финансовата дисциплина, нито пък е увредило бюджета в значителна степен. В същото време, наложената имуществена санкция, макар и в определения от закона минимум от 5 000 лв., въобще не съответства на тежестта на нарушението.

Съгласно чл. 34, ал. 1, изр. 2 фактическо осъществяване на дейност по организиране на хазартна игра или по организиране на дейност по чл. 1, т. 2 може да се извършва след предоставяне на удостоверение по реда на чл. 29, ал. 3. В случая двата лиценза са издадени на 10.04. на 27.04., което води до извода, че фактическо осъществяване на дейност от дружеството в периода 01.03.23 -31.03.23 г. няма. Видно е от доказателствата по делото, че дружеството след получаване на лицензиите през април 2023 г. е подавало декларацията по чл. 30, ал. 8 от ЗХ.

За пълнота на изложението, съдът следва да отбележи, че наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е толкова несъществено и предвид липсата на съществени вредни последици, поради което неправилно не е приложена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът счита, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, за спазване на финансовата дисциплина, поради което налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2 АПК във връзка чл. 63, ал.4, във вр. чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, като въззивното решение бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което се отмени издаденото наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С оглед изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 във вр. чл. 221, ал. 2 АПК във връзка чл. 63в, Административен съд София-град, X.-ри касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3105/01.07.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 5274/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 734812-Ф. от 02.11.2023 г., издадено от Р. С. – изпълнителен директор на НАП С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 104, ал. 2 от Закона за хазарта, за нарушение на чл. 30, ал. 8, вр. чл. 30, ал. 4 от ЗХ, на „Стел Бет“ ООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 5000 лева., поради „маловажност“ на нарушението, като на основание чл. 63, ал. 4, във вр. ал. 2, т. 2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя на „Стел Бет“ ООД, с ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението е окончателно.